

Protokoll i sak 555/2010

for

Boligtvistnemnda

08.02.11

Saken gjelder: Reklamasjon på parkett. Krav om utskifting.

1. Sakens faktiske sider

Forbrukeren kjøper en enebolig av entreprenøren, som opplyser at overtakelsen fant sted 10. mars 2006.

Forbrukeren reklamerer på parketten ved ett-årsbefaringen 8. mars 2007, og parkettleverandøren foretar befaring 2. mai. Foruten leverandøren deltar forbrukeren og entreprenøren. Leverandørens "rapport" er datert 5. juni 2007. Som "reklamasjonsgrunn" angis det at:

Lameller i gulvet løsner, og ved tapping på lamellene så kan man høre at store deler av gulvet har løse lameller. Gulvet har blitt utbedret ved overlevering av huset i 2006 for løse lameller men problemet kommer tilbake andre steder i gulvet

Det er installert vannbåren varme i gulvet i første etasje, men det angis i rapporten at man ikke anser *det* som den sannsynlige årsaken til problemet, da det også konstateres at lamellene har løsnet i rom der det ikke er installert slik varmeløsning. Det foretas en opptelling av antall løse lameller i de enkelte rom, og leverandøren konkluderer med at det "*har skjedd en produksjonsfeil i limingen på fabrikken ved at temperaturen ved liming ikke har vært korrekt*". Han kommer til at det ikke vil være lønnsomt å foreta utbedring, da han antar at ytterligere lameller vil løsne etter hvert, og anbefaler at parketten skiftes i alle rom. Selv om arbeidene vil medføre visse ulemper for familien, antas det at huset kan beboes under utskiftingen.

Entreprenøren skriver til forbrukeren 15. juni 2007 og oversender overnevnte rapport. Han ber om at tid for utskifting av parkett avtales.

Parketten skiftes, men i januar 2009 reklamerer forbrukeren på ny, og parkettleverandøren foretar ny befaring 23. februar. Forbrukeren er til stede, men ikke entreprenøren. Leverandøren skriver i sin rapport til entreprenøren datert 17. mars 2009 at han har vært på befaring i boligen ved flere anledninger og "*målt de klimatiske forholdene og temperaturen i gulvet*". Han opplyser at han "*ikke kan se at det på noen vis kan konstateres at vårt produkt*

skulle være levert med feil eller mangler av noe slag basert på disse målingene og testene. De feil/skader som er oppstått mener vi skyldes ugunstige høye temperaturer i gulvvarmen”.

Leverandøren foreslår derfor at det foretas en kontroll av gulvvarmeanlegget, og at dette eventuelt utbedres. Der det er *”lamellslipp”* foreslås det at entreprenøren og leverandøren sammen foretar utbedring *”slik at huseier blir minst mulig skadelidende”*.

Rapporten sendes entreprenøren via e-post 19. mars 2009, med oppfordring om at også forbrukeren informeres. Det skjer 27. mars.

Forbrukeren sender e-post til entreprenøren 4. juli 2009. Han viser til at rørleggeren for mer enn 3 måneder siden foretok kontroll av gulvvarmeanlegget uten å finne noe feil på dette, og hevder at det ble konstatert at problemene med parketten ikke hadde noe med gulvvarmen å gjøre. Det etterlyses dermed initiativ fra entreprenøren overfor parkettleverandøren vedrørende hva som nå skal skje.

Forbrukeren sender e-post til entreprenøren 26. april 2010. Han viser til at han hadde en samtale med entreprenøren 23. februar, og at man da angivelig ble enige om at entreprenøren skulle *”ha en løsning på plass”* i løpet av 2 måneder. Han etterlyser dermed svar på hva som skal skje, med en plan for *”utbedringer eller tiltak”*.

Entreprenøren svarer 29. april 2010 at han venter på en rapport fra leverandøren av gulvvarmesystemet, og at han vil ta kontakt så snart han har denne.

Entreprenøren får e-post fra leverandøren 4. mai 2010, der en logg for målt vanntemperatur vedlegges. Det hevdes at målingene viser at det ikke har vært for høy vanntemperatur. Videre vises det til en brosjyre fra parkettleverandøren, der det angis at den maksimale overflatetemperaturen på *undergulvet* ikke må overskride 27 °C. (Dvs gulvet under parketten) Dersom det virkelig stemmer at temperaturen *der* ikke kan være høyere enn 27 °C, hevdes det *den må* være overskredet, selv om overflatetemperaturen på parketten ikke har vært så høy. Det opplyses at forbrukeren har fått beskjed om at måleresultatene er oversendt, men at han ikke selv har fått noe fra leverandøren.

Forbrukeren sender e-post til entreprenøren 10. mai 2010, der han purrer på svar. Han opplyser også at han er kjent med at entreprenøren fikk rapporten fra leverandøren av varmesystemet 4. mai. Entreprenøren svarer omgående at han har planlagt et møte om saken 26. mai, og at det vil bli tatt en *”beslutning om hvordan man skal forholde seg til saken på dette møtet”*.

Entreprenøren avholdet møte med leverandøren av gulvvarmesystemet 26. mai 2010, og leverandøren skriver til entreprenøren dagen etter. Han foreslår bl.a. at det foretas en nedjustering av maksimal vanntemperatur i anlegget, og at det monteres en utvendig temperaturføler som justerer temperaturen etter antatt faktisk behov. Lavere vanntemperatur vil angivelig bidra til å *”reducere faren for uttørring av gulv”*.

Forbrukeren purrer på svar 28. mai 2010, og entreprenøren svarer samme dag at parkettleverandøren vil fremlegge et forslag til utbedring, men at all parkett ikke vil bli skiftet. Han opplyser også at det vil bli gjort *”tiltak av teknisk art”*, åpenbart vedrørende gulvvarmesystemet, men at han avventer rapporten fra leverandøren.

Forbrukeren svarer 1. juni 2010 at han ikke vil akseptere *"noen form for utbedringer før det har hvert en gjennomgang av gulvet med en utredning som viser omfanget av de skadene som er i dag. Det vil si at det må komme noen å gå igjennom gulvene bord for bord"*. Han hevder at han selv har avdekket 20 steder der lamellene er løse. Når det gjelder tiltak knyttet til gulvvarmesystemet, anmodes det om at entreprenøren oversender resultatet av målinger som angivelig ble utført i desember 2009 og i mars/april 2010. Det anmodes også om en forklaring på hvorfor det må gjøres slike tiltak, med en angivelse av hvilke konsekvenser tiltakene vil få. Entreprenøren svarer dagen etter at han vil komme tilbake med svar straks han har *"mottatt alle rapporter og forslag til utbedringer"*. Forbrukeren svarer med å spørre om han nå i alle fall kan få oversendt de etterlyste måleresultatene.

Forbrukeren purrer på svar 3. og 14. juni 2010. Han hevder at han har kjennskap til at det foreligger rapporter fra parkettleverandøren og fra leverandøren av gulvvarmesystemet, og at disse nå en tid har vært kjent for entreprenøren. Det anmodes 14. juni om at rapportene og de etterlyste måleresultatene oversendes. Entreprenøren svarer samme dag at det ikke medfører riktighet at han har *"mottatt all dokumentasjon som trengs i saken"*, men at han vil komme tilbake med tiltak straks dette foreligger.

Entreprenøren får e-post fra varmeanleggleverandøren 21. juni 2010, der han angivelig oversender resultatene fra temperaturmålinger foretatt i forbrukerens bolig. Det opplyses at *"reguleringen av gulvvarmetemperaturen er bra"*.

Forbrukeren purrer igjen på konkret svar 24. juni 2010. E-posten blir denne gangen sendt til entreprenørens avdelingsdirektør med kopi til distriktssjefen. Han opplyser at han har snakket både med parkettleverandøren og leverandøren av gulvvarmesystemet, og av disse blitt opplyst at entreprenøren har fått de rapportene han har bedt om. Forbrukeren er åpenbart frustrert over at det skal ta så lang tid å komme frem til forslag til tiltak.

Avdelingsdirektør svare samme dag, og henviser til en telefonsamtale med forbrukeren. Hun opplyser at hun etter samtalen har snakket med distriktssjefen, og at han kan møte forbrukeren *"rett over helgen"*.

Entreprenøren foretar befaring av gulvet 29. juni 2010, og skriver til forbrukeren 8. juli. Før befaringen hadde forbrukeren angivelig festet gule lapper til parketten både i 1. og 2. etasje, for å vise hvor han mente problemene med lamellslipp var. Entreprenøren skriver at man *"var enige om at gulvet fremstod som et førsteklases gulv"*, uten knirk, og uten høydeforskjeller mellom lamellene, men det erkjennes at man kunne høre *"forskjellige lyder i lamellene"* når man *"ligger på knærne på gulvet og banker med håndtaket til en skrutrekker eller lignende"*, og at dette *"betyr at limet har sluppet enkelte steder"*. Fenomenet hevdes å være konsentrert til et område ca 10 cm inn fra enden av enkelte lameller. Det opplyses imidlertid at man ikke foretok kontroll av hele gulvet, men kun ca 20 steder.

Entreprenøren opplyser at han avviser reklamasjonen, da han ut i fra gulvet slik det nå fremstår, ikke ser noen *"grunn til utbedringer selv om en kan banke frem forskjellig lyd på enkelte små felter på gulvet"*, men det uttrykkes forståelse for forbrukernes frykt for at "problemet" kan utvikle seg. Det vises til at parketten ble byttet sommeren 2007, og det opplyses at forbrukeren har 5 års reklamasjonsrett fra da av. Entreprenøren opplyser at man ved befaringen ble enige om *"å se på parketten igjen etter ytterligere en vinter for å vurdere om det har vært noen utvikling"*. Før det tilbyr han seg å iverksette 2 tiltak vedrørende

varmeanlegget foreslått av leverandøren 27. mai 2010. Det ene går ut på å montere en utetemperaturføler, det andre å justere ned høyeste vanntemperatur.

Forbrukeren svarer 2. august 2010. Han godtar ikke at reklamasjonen avslås, og uttrykker at han heller ikke helt *"kjenner seg igjen"* i entreprenørens beskrivelse av hva som skjedde under befaringen 29. juni. Han viser til at parkettleverandøren i brevet til entreprenøren datert 17. mars 2009 erkjente at det var *"feil/skader"* på parketten som burde utbedres, selv om han ikke påtok seg ansvaret for forholdet. Forbrukeren finner det dermed uakseptabelt at entreprenøren nå avviser reklamasjonen, da det angivelig ikke har blitt gjort noe med gulvet siden da. Han etterlyser også all dokumentasjon som entreprenøren skal ha fått fra parkett- og gulvvarmeleverandøren.

Forbrukeren fremsetter 3 alternative forslag til løsning:

1. Dersom lamellslippene i mitt gulv ikke ligger innenfor de standardene til parkett som "leverandøren" leverer, vil jeg ha disse utbedret umiddelbart, på bakgrunn av reklamasjonsretten som gjelder i 5 år. Dersom det senere oppdages nye parkettslipp skal parketten byttes i sin helhet, da det er tydelig at denne parkettypen ikke holder mål på gulver med vannbåren varme.
2. Parketten byttes i sin helhet nå, til en parkett som tåler å ligge på vannbåren varme.
3. "Entreprenøren" betaler ut meg som kunde parkettens utsalgspris, i antall kvm, samt leggekostnader, og jeg tar da over ansvaret for parketten videre.

Forbrukeren støtter forslaget om å få foretatt endringer av varmeanlegget, men han poengterer at disse ikke kan avhjelpe de manglene som angivelig allerede er i parketten.

Kopi av overnevnte brev sendes også avdelingsdirektøren som 4. august svarer at distriktssjefen vil følge opp saken.

Entreprenøren skriver til forbrukeren 11. august 2010. Han opplyser at *"reklamasjonsretten på parketten gjelder i ca 2 år fremover i tid"*, og at det derfor ikke er behov for å gi ytterligere garantier på nåværende tidspunkt. Han bestrider at det er *løse* lameller i parketten, selv om det enkelte steder er *"limslipp"*, og minner om at han er villig til å vurdere parketten på nytt etter vinteren og etter at gulvvarmen har stått på. Når det gjelder etterlyst dokumentasjon fra leverandørene, opplyses det at den *"er vår egen"*.

Forbrukeren svarer 23. august 2010 at han nå vil sende saken til Boligtvistnemnda. *Det* gjør han dagen etter, og i eget vedlegg redegjør han for saken, og krever at entreprenøren rydder opp i forholdet.

Entreprenøren skriver til forbrukeren 10. september 2010, med henvisning til de 2 tiltakene som skulle gjøres vedrørende endring av varmeanlegget. Disse betegner han som en *"føre var forsikring"*. Han hevder nå at hans installatør har blitt nektet adgang til huset for å utføre tiltakene. Dermed opplyser han at forbrukeren *"fra og med nå overtar det hele og fulle ansvar for utviklingen av parketten"*.

Entreprenøren gir tilsvaret til Boligtvistnemnda 10. september 2010. Han står fast ved tidligere utsagn, og legger til at forbrukeren har klaget på det meste i de 4 årene som har gått siden overtakelsen. Han understreker at det ikke finnes noen løse lameller i gulvet, og at gulvet faktisk fremstår som *"et av de flotteste og mest stabile gulv undertegnede har sett"*, selv om det kan høres forskjellig lyd når det slås på parketten. Det påpekes at samme forhold gjør seg

gjeldende i begge etasjer, også der det ikke er vannbåren gulvvarme. *Det* tas som ”bevis” for at det ikke er gulvvarmen som fører til den påståtte mangelen.

Når det gjelder den etterlyste dokumentasjonen, anfører entreprenøren at han ikke har bestilt eller mottatt noen rapporter fra sine leverandører, kun brev, referater og e-poster, og at han i utgangspunktet anser dette som sitt eget. Han opplyser at han ikke har gitt dette videre til forbrukeren da han angivelig har erfart at *han ”ringer rundt til alle konsulenter og underleverandører og setter disse opp mot hverandre”*. Dokumentene vedlegges imidlertid nå.

Forbrukeren oppfordres til å ta fotografier av de påståtte løse lamellene, og sende disse til nemnda.

Vedkommende som skulle utføre justeringer av, og foreta en tilleggsinstallasjon i gulvvarmesystemet skriver en ”erklæring” 15. september 2010, der han opplyser at han *ikke* ble nektet adgang til forbrukerens bolig, men at forbrukeren kun ville ha en dokumentasjon på hvorfor endringene skulle gjøres før han ville avtale tid for utførelsen.

Forbrukeren gir tilsvaer til Boligtvistnemnda 25. september 2010. Tidligere utsagn gjentas og utdypes, og han bestrider at han skal ha fremført flere klager enn han har hatt rett til i de 4 årene som har gått siden overtakelsen. Forbrukeren viser spesielt til brevet fra parkettleverandøren til entreprenøren datert 17. mars 2009, og uttrykker forundring over at entreprenøren ikke kommenterer innholdet i dette, da det der fremgår at det er feil og skader på raketten. Han vedlegger også en brosjyre fra parkettleverandøren som angir at overflatetemperaturen på undergulvet ikke må overskride 27 °C, og viser til redegjørelsen fra leverandøren av gulvvarmesystemet som opplyser at *den* temperaturgrensen må være overskredet, selv om overflatetemperaturen på parketten ikke har vært så høy. Det vises også til at brosjyren angir at tresorten *”Jatoba har relativ stor bevegelse ved skiftende temperatur og luftfuktighet, og frarådes brukt sammen med gulvvarme”*. Forbrukeren opplyses at det er denne typen tresort i hans parkett. For øvrig hevder han at tilsendt temperaturlogg ikke er for hans bolig. (Angis å være for nr 45, mens forbrukerens bolig har nr 40)

Forbrukeren hevder fortsatt at det manglende ”limfeste” under parkettlamellene utgjør en mangel, og står fast ved sine krav.

Entreprenøren gir tilsvaer 25. oktober 2010. Han hevder bl.a. at det var forbrukeren selv som hadde direktekontakten med parkettleverandøren *”i første fase av reklamasjonen”* da det ble reklamert første gang, noe som førte til full omlegging høsten 2007, en omlegging som leverandøren angivelig selv stod for, uten delaktighet fra entreprenøren. Dermed hevder entreprenøren at han ikke har hatt full oversikt over hva som skjedde, *”og om det kan ha vært noe galt med parketten tidligere”*. Det erkjennes at den først fremlagte temperaturloggen var for en annen bolig, og den angivelig riktige vedlegges. Når det gjelder forbrukerens anførsel om at parkettleverandøren ikke anbefaler tresorten Jatoba til parkett der det skal benyttes gulvvarme, bemerker entreprenøren at denne typen også ble reetablert etter utskiftingen i 2007, at en må være åpen for at informasjon som ligger ute på leverandørens hjemmeside ofte kan forandres, og at forbrukeren reklamerer på parkett også i rom der det ikke er gulvvarme. Entreprenøren står fast ved, og gjentar sin påstand om at parketten er *”førsteklasses i alle rom uten feil og lyter”*. Han anfører også at det vil være vanskelig å bedømme reklamasjonen uten at det foretas befaring og høres vitner, og gir uttrykk for at han mener saken må prøves for domstolen.

Forbrukeren gir tilsvaer 23. november 2010. Han bestrider at ikke entreprenøren var klar over hvilke mangler parketten hadde før den ble lagt om i 2007, og hevder at det var entreprenøren som først reklamerte overfor parkettleverandøren etter ett-årsbefaringen 8. mars 2007. I den anledning vises det til brevet som han fikk fra entreprenørens byggeleder datert 15. juni 2007, og til brevet fra leverandøren datert 5. juni 2007 der det fremgår at byggelederen var til stede ved befaringen 2. mai. Forbrukeren viser for øvrig igjen til e-posten fra parkettleverandøren fra 19. mars 2009 der det opplyses at det er *"registrert løslameller"*.

Entreprenøren gir tilsvaer 6. januar 2011. Han gir uttrykk for at det ikke har noen betydning at forbrukeren viser til hva som skjedde før parketten ble skiftet første gang i 2007, og gjentar påstanden om at *"gulvet må befares før avgjørelsen kan tas"*, da det *"overhodet ikke finnes løse lameller"*.

Parkettleverandøren sender brev til entreprenøren 7. januar 2011, der han viser til tidligere brev i saken. Han presiserer at det under befaringen i 2009 *"kun ble funnet 2 løse lameller som hadde sluppet fra ribbekjernen og som greit kan limes ned igjen, noe vi har tilbudt oss å gjøre i brev datert 17. mars 2009"*. Han hevder for øvrig at man ikke kan fastslå at det er løse lameller bare fordi man hører forskjellige lyder ved å dunke på lamellene, da forskjellig tetthet på treverket vil påvirke lyden. Leverandøren angir at en:

1. En løs lamell er en lamell som har sluppet i limet som er mellom topp lamell og ribbekjerne
2. En løs lamell er en lamell som har løftet seg fra ribbekjernen eller man kan løfte lamellen opp fra underlaget (ribbekjernen)

Entreprenøren sender e-post til nemnda samme dag, og oversender overnevnte brev. Han poengterer at han er villig til, sammen med leverandøren å utbedre de påviste løse lamellene.

Forbrukeren svarer 19. januar at han synes overnevnte brev fra parkettleverandøren fra 7. januar 2011, *"nesten virker som er instruert"*, og han reagerer på leverandøren nå hevder at det kun er 2 løse lameller i gulvet. Han hevder at dette over hodet ikke stemmer, samtidig som han påpeker at entreprenøren i sitt brev fra 10. september hevder at det ikke finnes noen løse lameller i gulvet, mens det nå *"plutselig"* erkjennes at det er noen. Forbrukeren viser for øvrig igjen til at leverandøren på sine egne nettsider fraråder å legge parkettype Jatoba på gulvvarme.

Nemndas sekretær stiller følgende 2 spørsmål til forbrukeren i e-post 19. januar:

- Stemmer det at det er løse lameller også i 2. etg, der det ikke er gulvvarme?
- Stemmer det at det "bare" er 2 lameller som er synlig løse, mens de andre kun hevdes "løse" fordi man hører hul lyd ved slag fra hard gjenstand? Hvis det er mer enn 2 synlig løse lameller, hvor mange er det da?

Forbrukeren svarer omgående at det er løse lameller i begge etasjer, og at det dreier seg om 25 stk eller flere. Han påpeker at det kun var parkettleverandøren som deltok ved befaringen i februar 2009 da det ble påvist at lamellene var løse, og at han neppe ville anmodet om at entreprenøren skulle utrede hvorvidt det var gulvvarmen som var årsaken dersom det kun dreide seg om 2 lameller. Forbrukeren angir at han tror det er en sammenheng mellom gulvvarmen og produktet, og viser til at leverandøren kun garanterer sitt produkt når varmen i undergulvet ikke overstiger 27 grader. Nå i vinter har overflatetemperaturen angivelig vært

målt til mellom 26-31 grader, og det hevdes at *det* må tilsi at temperaturen i undergulvet er langt over de kravene leverandøren stiller.

Entreprenøren svarer 20. januar 2011 at han kan ikke se at det er fremkommer noe nytt i saken, og at han sammen med parkettleverandøren vi er villig til å utbedre løse lameller i hht leverandørens definisjon av hva løse lameller er.

2. Sakens rettslige sider

Bustadoppføringslova gjelder for avtalen.

Forbrukeren reklamerte på parketten, type Jatoba, første gang i forbindelse med ett-årsbefaringen 8. mars 2007. Reklamasjonen gikk angivelig først og fremst ut på at overflatesjiktet ikke hadde kontinuerlig limfeste til underlaget, og at man kunne høre dette ved å dunke på parketten med en hard gjenstand. Det var og er benyttet parkett i rom i begge etasjer, men det er bare i 1. etasje at det er etablert gulvvarme, der som vannbåren varme. Parkettleverandøren aksepterte åpenbart reklamasjonen etter befaringen i 2007, og parketten ble skiftet i begge etasjer høsten samme år.

I januar 2009 reklamerer forbrukeren på samme forhold på ny, og parkettleverandøren foretar befaring 23. februar. Forbrukeren er til stede, men ikke entreprenøren. Leverandøren skriver i sin rapport til entreprenøren datert 17. mars 2009 at han har vært på befaring i boligen ved flere anledninger og *"målt de klimatiske forholdene og temperaturen i gulvet"*. Han opplyser at han *"ikke kan se at det på noen vis kan konstateres at vårt produkt skulle være levert med feil eller mangler av noe slag basert på disse målingene og testene. De feil/skader som er oppstått mener vi skyldes ugunstige høye temperaturer i gulvvarmen"*. Det opplyses imidlertid at man kunne registrere *"lamellslipp"*, og det foreslås at entreprenøren og leverandøren *sammen* foretar utbedring *"slik at huseier blir minst mulig skadelidende"*.

Entreprenøren avviser reklamasjonen ved å hevde at det ikke finnes noen løse lameller i gulvet, og at gulvet faktisk fremstår som *"et av de flotteste og mest stabile gulv undertegnede har sett"*, selv om han erkjenner at det kan høres forskjellig lyd når det slås på parketten. Han påpeker også ubestridt at samme forhold gjør seg gjeldende i *begge* etasjer, også der det ikke er vannbåren gulvvarme, og han tar *det* som et *"bevis"* på at det ikke er gulvvarmen som fører til den påståtte mangelen. Entreprenøren viser også til parkettleverandørens brev fra 7. januar 2011, der han presiserer at det under befaringen i 2009 *"kun ble funnet 2 løse lameller som hadde sluppet fra ribbekjernen og som greit kan limes ned igjen, noe vi har tilbudt oss å gjøre i brev datert 17. mars 2009"*, men forbrukeren hevder at det er mer enn 25 lameller som er løse, og ikke bare 2. Entreprenøren viser for øvrig til parkettleverandørens utsagn om at man ikke kan fastslå at det er løse lameller bare fordi man hører forskjellige lyder ved å dunke på lamellene, da forskjellig tetthet på treverket vil påvirke lyden.

Nemnda legger til grunn at partene åpenbart er uenige om hvor mange løse lameller det er i gulvene, men at forbrukeren ikke har bestridt entreprenørens påstand om at gulvene for øvrig fremstår som *visuelt* akseptable, selv om han hevder at hans *"bankelydtest"* avdekker at det *må* være limslipp mellom mange parkettlameller og underlaget (ribbekjernen), og at det utgjør en mangel som betinger full utskifting av parkett i begge etasjer. Etter nemndas vurdering må forbrukerens *"banketest"* sies å være noe spesiell når det gjelder å påvise mangler med parkett, og det legges til grunn at leverandøren ikke anerkjenner metoden fordi han hevder at forskjellig lyd vil kunne oppstå på grunn av forskjellig tetthet i treverket. På den annen side

har leverandøren gitt en definisjon på hva en løs lamell er, som et stykke på veien støtter forbrukerens påstand, ved å angi at:

1. En løs lamell er en lamell som har sluppet i limet som er mellom topp lamell og ribbekjerne
2. En løs lamell er en lamell som har løftet seg fra ribbekjernen eller man kan løfte lamellen opp fra underlaget (ribbekjernen)

Forbrukeren har anført at den benyttede typen parkett ikke anbefales brukt på gulv med gulvvarme, men det er ikke opplyst noe om når denne informasjonen ble utlagt på Internett. Nemnda kommer uansett til at forbrukeren ikke i tilstrekkelig grad har sannsynliggjort at problemet med løse lameller skyldes typen parkett og gulvvarme, da han bekrefter at problemet med løse lameller foreligger i begge etasjer, også der det ikke er gulvvarme.

Nemnda legger til grunn at det faktisk foreligger en mangel i hht buofl § 25, og at entreprenøren har tilbudt seg å utbedre denne ved utskifting av løse lameller i samarbeid med leverandøren. Nemnda kommer følgelig til at forbrukeren må godta denne løsningen fremfor full utskifting.

3. Konklusjoner

- Entreprenøren skal sørge for utbedring av forholdet med løse lameller der disse påvises, i samarbeid med leverandøren
- For øvrig gis forbrukeren ikke medhold